

ה"ט 41243/04/15 - מירב מרום נגד לורי ג'נו-נעים

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 41243-04-15 מרום נ' ג'נו-נעים
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
מבקשת: מירב מרום
נגד
לורי ג'נו-נעים
משיבה:

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

ביום 26.4.15 ניתן צו במעמד צד אחד על ידי כב' השופטת בנר וביום 3.5.15 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

במעמד הדיון העידו בפניי המבקשת, בעלה של המבקשת, המשיבה ועדה מטעם המשיבה.

בבקשה טוענת המבקשת כי ביום 23.4.15 תקפה אותה המשיבה על רקע ויכוח שהתעורר בקשר לבתה של המבקשת בשעת המתנה בתור למתקן שעשועים וגרמה לה לשבר באצבעה. עוד נטען כי לאחר התקיפה המתוארת איימה המשיבה על המבקשת באומרה לה: "**חכי חכי זה עוד כלום אני כבר אטפל בך**". עוד נטען כי לאחר האירוע פרסמה המשיבה ברשת החברתית "פייסבוק" תכנים שקריים על פי הטענה הקשורים במבקשת ובבני משפחתה.

מטעם המבקשת העיד גם בעלה.

המשיבה טענה כי המבקשת היא שתקפה אותה באירוע הנטען וכי השבר באצבעה של המבקשת, אם נגרם, נגרם עקב כך או בנסיבות אחרות. עוד אישרה ביצוע פרסומים ברשת החברתית אך זאת לטענתה על מנת לברר מי היא המבקשת ותו לא.

מטעם המשיבה העידה עדה נוספת שעמדה בסמוך למקום.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים והעדים מטעמם - שוכנעתי כי בנסיבות העניין זה יש מקום למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

הנימוקים יובאו בצורה תמציתית.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: האחד - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; והשני - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימותם של שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

מן הכלל אל הפרט

כעולה מהבקשה הרי שלטענת המבקשת בעת שבתה עמדה בתור למתקן שעשועים דחפה או הכתה אותה המשיבה ועל כן המבקשת פנתה אליה בעניין זה. בין לבין התפתחה ככל הנראה - והדברים עולים מעדויות כל המעורבים - קטטה בין המבקשת והמשיבה באופן שפקחים ושוטרים נאלצו להתערב בסופו של יום והמבקשת נזקקה לטיפול רפואי כעולה מהמסמכים שהגישה.

יתרה מכך: הגם שהאירוע קרה כעשרה ימים לפני מועד הדיון שבפניו והיה מצופה כי הרוחות יירגעו, במיוחד בשים לב לכך שהדברים כבר הגיעו לכדי הליך משפטי, הרי שההפך הוא הנכון. גם במעמד הדיון בבית המשפט התלהטו הרוחות והגיעו עד כדי קללות בעיקר מצידה של המשיבה והתנהגות אלימה שעל מנת לרסנה היה צורך להפסיק הדיון לזמן מה.

עמוד 2

כאמור, במעמד הדיון שמעתי את הצדדים והעדים מטעמם.

לאחר שמיעת המבקשת והמשיבה אקבע כי עדותה של המבקשת הייתה מהימנה בעיניי.

עדותה ניתנה באופן מתון יחסית על אף התרגשותה, תוך הסבר מדויק של שלבי האירוע השונים והוצגו המסמכים הנוגעים לחבלה שנגרמה לה וכן החבלה עצמה.

גם עדותו של הבעל הייתה מהימנה בעיניי ביחס לכך שהוא עצמו לא נכח בשעת האירוע אלא הוזעק ממקום סמוך ונכח בתוצאותיו בלבד. הגם שעדותו כשלעצמה לא יכלה לשפוך אור נוסף על תחילת האירוע הרי שעדותו חיזקה את מהימנות המבקשת.

לצערי עליי לציין כי בעדותה של המשיבה לא נתתי כל אמון.

עדותה ניתנה באופן מגמתי, מתוחכם ומתחמק. עדותה התייחסה כמעט אך ורק לפרטים שוליים וזניחים באירוע והיא נמנעה מלהתמודד עם לב האירועים דהיינו הקטטה הנטענת והאיומים שלאחריה ובחירה לסטות שוב ושוב לפרטים טפלים לאירוע בניסיון להסיט את תשומת הלב מהאירועים המרכזיים.

תחכומה של המשיבה באה לידי ביטוי בכך שגם בשעת הדיון עקב הערות שנשמעו מטעם הצד שכנגד באולם עצמו היא שינתה במעט את גרסתה במהלך עדותה. כך לדוגמא לענין נוכחות הבעל במקום וכו'.

הסבריה לגבי החבלה שנגרמה למבקשת היו לא סבירים בעיניי, מתחמקים ולא עמדו בשום מבחן של שכל ישר.

לענין הפרסומים השונים שבוצעו על ידה ברשת החברתית - הרי שהמשיבה לא הכחישה את עצם הפרסום והודתה בו תוך היא מציינת מניע אחר כלשהוא לפרסום דהיינו איתור המבקשת ופרטיה. בשים לב לכך שכבר במעמד האירוע ידעה המשיבה את שמה של המבקשת ובשים לב לכך שהמשטרה כבר הייתה מעורבת בנושא - לא מצאתי כל היגיון בהסברים שנשמעו על ידה ועל כן גם בענין זה יש לראות את גרסת המבקשת כגרסה שלא נסתרה. לכך המצטרף הנתון בדבר המהימנות הנמוכה ממילא שמצאתי לייחס לעדותה בבחינת "מילים לחוד ומעשים לחוד".

לענין העדה מטעמה של המשיבה - גם בעדותה של עדה זו מצאתי ליתן אמון מופחת.

ראשית, מאחר והמשיבה עצמה העידה בשלב מוקדם יותר כי הגיעה לאירוע לבדה ללא אף חברה או אדם המכיר אותה. מדברי העדה הובהר כי היא מכירה את המשיבה ודאגה להזעיק אנשים אחרים שהיו במקום והמכירים אותה וכן נשארה עמה עד להרגעת הרוחות וכו' - פרטים שפגמו במהימנות המשיבה בהיבט זה.

שנית, העדה העידה כי עמדה מאחורי המשיבה במהלך מרבית האירוע כך שספק אם יכלה להבחין בהשתלשלות האירועים המדויקת. עוד מצאתי את עדותה בענין זה מגמתית באופן ברור באופן שאותם פרטים התומכים בגרסת המשיבה היו זכורים לה בבירור בעוד שפרטים אחרים לא היו זכורים לה כלל.

כאמור, לא מצאתי כי בעדותה היה כדי לסייע לעניינה של המשיבה וזאת בפרט נוכח התנהלות המשיבה עצמה בשעת

מתן עדותה ובכלל כפי שכאמור חזיתי בה במו עיניי.

כך מאחר ואין מנוס מלציין כי גם במעמד הדיון לא נמנעה המשיבה מלנהוג בתוקפנות ובאיום כלפי המבקשת תוך הטחת קללות וגידופים באולם בית המשפט לרבות תנועות ידיים מאיימות ושימוש בביטויים העולים כדי ניבול פה של ממש. ניכר היה שאין כל מורא המרתיע אותה לרבות עצם המעמד ונוכחותה בבית המשפט על רקע האירוע המתואר. במקרה חריג זה ראוי לציין כי אפשר והתנהלותה של המשיבה במעמד הדיון עצמו כפי שנחזתה לעיניי והתנהלותה כלפי המבקשת במהלכו די היה בה כדי לבסס את מתן הצו המבוקש ככל שהדבר נוגע ליסוד הצופה פני עתיד.

סוף דבר

משמצאתי כי עלה בידי המבקשת בנסיבות המקרה שבפניי לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליה, דין הבקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת - **להתקבל**.

לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין אני מורה כי הצו שניתן ביום 26.4.15 על כלל הוראותיו יעמוד בעינו עד ליום 26.7.15.

אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולתחנת המשטרה הרלבנטית.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ה, 08 מאי 2015, בהעדר הצדדים.